

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

5 Vtinam dirigantur viæ meæ, ad custodiendas iustificationes tuas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](#)

246 MEDITATIONES
tudinem? in qua & mensura est sine men-
sura, & terminus sine termino, & satietas
sine indigentia, vel fastidio; & pax, que
nulla turbatione interpoletur; & lux quam
nulla nubes obnubilet; & salus, quam nul-
la infirmitas intercidat; & denique vita,
quam nulla mors auferat, sed omnium bo-
norum perpetua laetitia cumulet. Cesset
ergo vel maligna obmurmuratio, vel in-
sipiens admiratio, si talia præparans talia
præcipit, ut mandata eius custodiantur
nimis.

¶ Utinam dirigantur viæ meæ, ad cu-
stodiendas iustificationes tuas.

Vox hebreæ, vnde versum est dirigantur,
significat simul præparare, disponere,
firmare. Hæc autem omnia necessaria
sunt in via Domini, ut rectè quis ambulet.
Ephes. 2. Nam & Apostolus ait. Quæ præparauit
Deus (id est bona opera) ut in illis ambu-
lemus: & Psalmista orat. Perfice gressus
meos in semitis tuis, ut non moueantur
vestigia mea. Et alibi. A Domino, vel
Apud Dominum (vt nostra habet editio)
gressus hominis dirigentur, & viam eius
volet: id est, opera grata habebit: & com-
placebit sibi, ac delectabitur in illis. Acci-
piuntur autem gressus pro itinere, & ra-
tione viuendi. Non enim iste, ut multi
qui vias difficiles sectantur, & lassantur in
via iniquitatis, finem vult, media no vul-
sed

Ephes. 2.

Psal. 16.

Psal. 36.

Sap. 5.

sed cupit recto itinere viam mandatorum eius sic currere, ut & in hac vita, eo quo dictum est modo, sit beatus, & ad brauium valeat peruenire. Cupit autem dirigi vias, id est, rectas fieri, ne ad dexteram declinans, aut sinistram à recto calle deflectat. Necessitas directa factu fit, & à natura ipsa languida etionis ostendit, & multitudo abstrahentium persuadet, & experientia ipsa plus nimio manifestat. Quam enim multi, qui recte currere cœperant, à fascinatione nugacitatis, & inconstantia concupiscentiae abrepti à recto itinere deflexerunt? Porrò optantis vox est, Utinam. Nec verò leuiter, sed omnino ardēter optat ad Dominum pergere, ad quem totis visceribus anhelat propter illas omnes rationes, ob quas præcedenti versiculo diximus Dominum mandasse, ut mandata custodirentur nimis. Veruntamen, bone Domine, si res ista in voluntate, & potestate currētis est, quid opus est optare? quid à te petere? cum ea, quæ in potestate nostra sunt pro arbitrio operemur? Qui non Hic autem petit, & orat, & optat, vt disolum diligatur à te vię illius. Nimirum pericula rigit, sed perpèdebat, carnis infirmitates cogitabat: que cum anima aduertuntur, vnum superest, vt ad te configiamus, qui ponas in via gressus nostros; &, sicut pollicitus es, ipse nos portes. Ego feci, inquis, & ego feram, Isa. 46. portabo, & saluabo. Nec vt cumque portabis,

L. 4. tabis,

248 MEDITATIONES

rabis, sed sperantes, amantesque, vt de populo quondam tuo dixeras: super alas portabis Aquilarum, vt non modo veloci cursu tendamus, sed nec fatigemur, nec lassimur: nec in terra hac peregrinationis, & valle lacrymarum semita in pedibus nostris appareat: O felices, ô ter felices, quos super alas Aquilarum, & pennas tuæ vocationis, tuæque virtutis portas: vt iure optimo, qui talia cogitat, optet, atque suspirat, Utinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas iustificationes tuas.

6 Tunc non confundar, cum perspexo in omnibus mandatistuis.

Perspice-
re hic si-
gnificat
etiam ef-
fectum
operis.

Iac. 1.

Ephes. 6.

Merito non confunditur, qui perspexit in mandata Dei. Sunt qui vocem græcam, ἐπιβλέπει, putent significare non quemcumque aspectum, sed diligenter inuestigantem, & perscrutantem. Sic enim mandata Dei inspicienda sunt. Et fortasse illud Apostoli Iacobi. Qui autem perspexerit in legem perfectam libertatis, præsentem etiam locum explicat: subdit enim. Non auditur obliuiosus factus, sed factor operis. Quare & hic perspicere non erit nudus aspectus, sed indicat nobis non oportere præceptorum Dei inspectores obliuiosos, & desides esse, sed ad operis executionem renes esse accingendos: vt succincti lumbos in veritate, cum baculo constantiae, & fidei, nudis à fæcc terreno-

rum